

Second International Conference on Management and Development Culture
بررسی اثر بخشی روش درمان DST بر اختلالات جسمی، روانی و توجه
پایدار در سوء مصرف کنندگان متامفتامین

حسین اعرابی عربانی¹، حسین دژاکام²

1 کارشناس درمان اعتیاد، موسسه ی جمعیت احیای انسانی، تهران، ایران

2 دانش آموخته ی کارشناسی، مهندسی مکانیک، موسسه ی جمعیت احیای انسانی، تهران، ایران

3 دانش آموخته ی کارشناسی ارشد، مهندسی شیمی-بیوتکنولوژی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

چکیده

مواد مخدر و تخریبهای آن مسئله ایست که از سالهای دور، ذهن بسیاری از خانواده ها، مسئولین حکومتی، متخصصان، روانشناسان و جامعه شناسان را به خود مشغول داشته است. شایع ترین این مواد، متامفتامین می باشد. به همین دلیل پژوهش حاضر با هدف بررسی اختلالات روانی، جسمی و توجه پایدار مصرف کنندگان متامفتامین، همچنین بررسی میزان تاثیر روش DST بر پارامترهای ناشی از سوء مصرف، صورت گرفت. گروه نمونه شامل 100 نفر (مرد) به روش تصادفی در دسترس از میان سوء مصرف کنندگان 12-60 سال متامفتامین که تحت درمان در جمعیت احیای انسانی "کنگره 60" هستند، انتخاب شدند. از آزمون عملکرد پیوسته برای ارزیابی توجه پایدار استفاده شد. نتایج نشان داد که عملکرد آزمودنی ها در توجه پایدار برای افرادی که با روش DST در حال درمان هستند نسبت به روش های دیگر، مناسب تر بوده است. آزمودنی ها خطای ارائه ی پاسخ کمتر، زمان واکنش کوتاه تر و پاسخ صحیح بیشتری نسبت به افراد تحت درمان اقامتی داشتند. از یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت، سوء مصرف متامفتامین منجر به آسیب های مغزی، فراوانی می شود و نوع روش درمان بر بازیابی این نقایص بسیار تاثیر گذار بوده. لذا بکارگیری روش درمانی مبتنی بر درمان پایابای هر یک از نقایص به وجود آمده امری ضروری و انکار ناپذیر می شد.

کلید واژه: متامفتامین، سوء مصرف، DST، توجه پایدار، کنگره 60